

[Aksel Møller.]

til Gavn for vort Lands Forsyningspolitik og Erhvervsliv. Paa ny er Pristallet paa Importvarer og Hjemmemarkedsvarene steget, medens Eksportpristallet er forblevet uforandret. Den Prisklemme, som den højtærede Regerings Aviser var saa ivrige efter at paavise, da den ikke var alene om Magten og Herligheden, er nu af den Karakter, at man med Rette af Landets Regering kan vente, at den sætter alle Kræfter ind paa at hidføre en Ændring til det bedre. Den højtærede Regerings Chance vil komme til Sommer. Allerede for nogen Tid siden lod den højtærede Statsminister Tinget vide, at han tog Landboforeningernes Henvendelse om større Handlefrihed paa Prisomraadet over for Udlandet under en velvillig Overvejelse. Jeg ved ikke, om det er muligt i Dag for den højtærede Statsminister at løfte Sløret for, i hvilken Retning Overvejelserne nu gaar.

Men lad mig i det hele taget om dette sige — ogsaa i Anledning af de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft har gjort —, at mit Parti har ikke benyttet sig af en billig Lejlighed til at belaste den højtærede Regering med hele Valutapuklen. Vi har da meget vel kunnet se, at den, selv om den er skabt ved løs Gæld, ogsaa har haft nogle gode Sider. Det, vi nærer Ængstelse for — og altid har næret Ængstelse for — er imidlertid, at vi med denne Gæld har forskrevet os. Saa vidt jeg forstaa, har den højtærede Finansminister og den højtærede Handelsminister forpligtet os til den 31. December 1947 kun at skyldte Øre for Øre og Krone for Krone, det samme Beløb til England, som vi skyldte ved Udgangen af 1946. Dermed er i Grunden vor handelspolitiske Situation klart angivet.

Spareplanens Enkeltheder bliver Regeringens Ansvar. Det er ogsaa dens Ansvar, at Planen holdes med saa ringe Afbræk som muligt for Opretholdelsen af et normalt Liv.

Det vilde vist føles naturligt, om Regeringen ved denne Lejlighed vilde redegøre for hele vor valutamæssige Stilling. Ganske vist blev der jo for nogen Tid siden nedsat et Rigsdagsudvalg, der skulde modtage Oplysninger om Valutaforhold, Vareforsyningsforhold og Prisforhold. Endnu har det ikke holdt noget Møde, skønt man egentlig skulde tro, at den Ængstelse, som Merimportens Tal berettiger til, nok kunde medføre en Trang til en Orientering om Stillingen. Det unddrager sig nemlig almindelige Menneskers Bedømmelse, i hvilken Udstrækning de skjulte Indtægter kan formilde

Merimporttallenes barske Billede. Hvorfor kan Befolkningen i det hele taget ikke faa klare og hyppige Redegørelser for vor faktiske økonomiske Stilling? Saa vidt det er mig bekendt, udarbejder Varedirektoratet hver Maaned en Oversigt over Mængden af Valutabevillinger, som er udestaaende for de forskellige Varegrupper. Hvorfor kan Folket ikke blive delagtiggjort i disse Oversigter? Jeg tror ikke, det er nogen klog Politik i et demokratisk Land at omgive saa væsentlige Spørgsmaal med Hemmelighedskræmmerier.

Den højtærede Finansminister har været inde paa noget af det rigtige ved Tanken om, at man skulde paakalde Sportsaanden i Befolkningen over for Tidens Vanskeligheder, men større Mænd i andre Lande har naaet langt større Resultater ved at sige Sandheden lige ud — for det er jo blevet ved Paakaldelsen af Sportsaanden her i Landet. Sandheden lige ud — selvom den kun forjættede om Sved og Taarer! Skulde det danske Folk være mindre modent til at staa Ansigt til Ansigt med Kendsgeringerne? Kun een Gang har dette høje Ting, nemlig den 14. Februar 1947, modtaget en Redegørelse fra den højtærede Handelsminister om Spareplanen. Det var i Grunden karakteristisk for hele den mærkværdige Opfattelse, man har af det danske Folks Evne til at taale Modgang, at Handelsministeren ved den Lejlighed indledte med nogle Ord om Kaffeimporten og Muligheden for de nuværende Rationers Opretholdelse. Det nytter jo ikke at tro, at der gaar nogen Far-i-mags-vej til Genopbygningen af Landets Økonomi. Der findes kun een, den at lade alt, hvad Erhvervslivet skal bruge og kan bruge med Eksport for Øje, indtage den fremtrædende Plads i Importen.

Det er klart, at i den Udstrækning, hvori vi forpligter os til, at Forbrugsartikler skal blive importeret tæt ved, hvad der har været sædvanligt, betyder det, at enhver uforudset Hændelse i Spareaaret kommer til at gaa ud over Importen af de Raavarer, som det er vigtigst for os at faa ind — og tænk, hvilke Tilfældigheder der kan krydse denne Plans Idé og Maal. En Fortsættelse af Stigningen i Importpristallet, en uheldig Udvikling af Landbrugsproduktionen eller andre af den Slags Forhold kan faa Konen til at tabe Kurven med Æggene.

Man skal heller ikke være blind for, at den pengepolitiske Udvikling, som vi nu er ude i her i Danmark, og som i alt Fald øjnes forude, efter Pristalsstigningen vil forøge Folks Indtægter og dermed føre til en Efter-